

Moc myšlenek

6.12.

Pátek

Na psychiatrii mi řekli, že si mám psát deník. Prý to pomůže, abych si utřídil myšlenky a prožíval normální život. Vůbec nechápu, jak by mi něco takovýho mohlo po tom všem pomoci, ale zkusit se musí všechno.

Uvidíme, jak mi to půjde.

8.12.

Neděle

V mém životě už se skoro nic neděje. Nudím se.

Dneska jsem brouzдал pro internetu, páč potřebuju najít práci.

Ale hodiny ubíhaly a já ani nevím jak, dostal jsem se na jednu chatovací stránku a začal si psát s nějakou holkou. Na jejím profilu je spousta fotek a ... je fakt hezká.

10.12.

Úterý

Jmenuje se Pavla, je jí 16, má dva psy a matku, se kterou moc dobře ne vychází.

Pomaloučku mi začíná věřit a stěžovat si na snad na všechno.

Propadá ze dvou předmětů.

Upřímně jsou mi její problémy úplně fuk. Jen přemýšlím, co dalšího mi ze svého soukromí prozradí...

12.12.

Čtvrtek

Včera jsem ji přesvědčil, aby dneska nešla do školy, a my si tak mohli celý den psát.

Fascinuje mě, co všechno s ní dokážu. Moje manipulační schopnosti se pořád zlepšují.

Jako tehdy, když jsem Petrovi ukradl čtyři tisíce a dokázal všechny přesvědčit, že to udělal Patrik.

Takovejmalej, bezvýznamnej kluk, který se nikdy raději do ničeho nemíchal. Nikdy se nepřišlo na pravého viníka.

Tehdy jsem objevil své schopnosti.

A myslím, že právě teď nastává konečně doba, kdy je budu moci naplno využít...

14.12.

Sobota

Má kluka, kterej se jí vůbec nevěnuje. Mívá z toho špatný náladu a jako vždycky se svěruje jen mě.

Píše, že jsem jedinej v jejím okolí, komu se dá věřit a kdo ji chápe.

To mě sice těší, ale nestačí to. Žárlím na toho kluka, naprosto bezdůvodně. ~~Nedokážu~~ to popsat, ale Pavla je prostě... MOJE.

15.12.

Neděle

Její profilový fotky už mám okoukaný, a tak jsem si napsal o pár dalších. Okamžitě mi jich poslala hned deset.

Vím, kde bydlí a kam chodí do školy.

Už nedokážu myslet na nikoho jiného.

Líbí se mi pocit, že ji mám kompletně ve své moci.

Mohl bych ji přinutit udělat úplně cokoliv. COKOLIV.

16.12.

Pondělí

Už se s tím blbcem usmířila a zase s ním chodí.

Mám vztek.

Nejradši bych ho odstranil z tohoto světa, vymazal, ať už se na ni nikdy nepodívá!

Ten pocit, že JÁ s ní ještě ani nemluvil.

Jsem jí posedlý, ale zároveň ji za to nenávidím. Proč si vůbec píše s někým jiným než se mnou?

17.12.

Úterý

Rozhodl jsem se.

Na Štědrej den se musíme potkat.

Byla fakt ochotná, vlastně i nadšená. Prej se těší, až mě konečně uvidí, a jako důkaz mi poslala další fotky.

Fascinuje mě, že o mně neví vůbec nic, zatímco já jí můžu ze života udělat peklo. Přiměřu ji, aby ukončila všechny styky s okolním světem a odjedeme někam, kde nás nikdo nenajde. NIKDO.

Fakt se na ten den těším.

24.12.

Úterý

Tak jo, za chvíli vyrážím.

Máme sraz na takovém osamoceném místěčku, kde nás nikdo nebude rušit.

Jsem z toho trochu nervózní, ale věřím, že to vyjde.

Už odjakživa jsem opatrnější, a tak si ještě pro jistotu беру provaz, šátek a hlavně kapesní nůž, kdyby se něco zvrtno.

Ale přece jenom... Kdo by postrádal někoho takového, jako je ona?

Renata Navrátilová, [REDACTED] Gymnázium, Brno, Vídeňská 47